

Den ekspansion og teknologiske fornyelse, der finder sted i virksomhederne, betyder samtidig, at der stilles nye og ændrede krav til medarbejdernes kvalifikationer. Derfor er der et påtrængende behov for, at der i langt højere grad end tidligere bruges flere ressourcer på uddannelsesinitiativer – ikke mindst for de arbejdsløse. Samtidig viser de hidtidige erfaringer med beskæftigelsesforanstaltningerne – herunder arbejdstilbudsordningen – at de i alt for ringe omfang kvalificerer deltagerne til beskæftigelse.

Derfor hilser DA med tilfredshed, at der nu tages initiativ til at ændre arbejdstilbudsordningen, så der også sigtes på uddannelse af de langtidsledige. Fra DAs side ser vi gerne, at uddannelseselementet får en endnu mere fremtrædende plads i indsatsen for de langtidsledige.

Vi vil således pege på det ønskelige i at give langtidsledige en uddannelsesmulighed allerede som et alternativ til det første arbejdstilbud. Til gengæld burde retten til yderligere tilbud så opheves.

Vi har noteret os, at ændringen i arbejdstilbudsordningen nu gennemføres noget langsommere end oprindeligt planlagt. Hertil ønsker vi at bemærke, at uddannelseselementet efter vor opfattelse bør indføres i arbejdstilbudsordningen i det størst mulige tempo, men vi har taget til efterretning, at det af praktiske grunde ikke er muligt at gennemføre ændringen så hurtigt som planlagt i det oprindelige lovforslag.

Med hensyn til den *forlængede dagpengere* er det vor opfattelse, at denne strider mod *arbejdsløshedsforsikringens sigte*. Arbejdsløshedsdagpengene er hidtil blevet betragtet som en tidsbegrænset ydelse. DA vil fraråde at bryde dette princip. Sker det, må det føre til overvejelser om, hvorvidt de øvrige hovedregler i arbejdsløshedsforsikringen om personkreds, ydelsens størrelse og beregning m.v. kan bevares.

Vi vil desuden opfordre til, at der i administrationen af den ændrede arbejdstilbudsordning bliver lagt vægt på, hvilke uddannelser der er særligt efterspurgte i virksomhederne. Derfor bør *arbejdsmarkedsnævne* inddrages i administrationen af de nye muligheder.

Der har været megen interesse omkring de undersøgelser, der allerede nu er lavet af de langtidsledige uddannelsesønsker. Vi har fra

DAs side med nogen undren konstateret – bl.a. i Nordjyllands-undersøgelsen – at en betydelig del af de langtidsledige nævner uddannelser, der allerede efter de gældende regler kan følges uden noget økonomisk tab for de pågældende. Det drejer sig f.eks. om undervisning med et alment indhold, specialarbejderkurser m.v.

Man må undre sig over, at de langtidsledige ikke på et tidligere tidspunkt i ledighedsforløbet har gennemført uddannelsesaktiviteter. Denne undren skal også ses i lyset af, at A-kasserne efter § 65 i arbejdsløshedsforsikringsloven er forpligtede til at kontakte medlemmerne efter 9 måneders ledighed med henblik på at overveje uddannelsesmuligheder m.v. De nævnte undersøgelser må give anledning til at rejse spørgsmålet, om denne kontakt med de ledige virker tilfredsstillende, og vi opfordrer til, at dette spørgsmål søges afklaret.

Med venlig hilsen
Dansk Arbejdsgiverforening
Poul Erik Pedersen

LANDSORGANISATIONEN I DANMARK

Den 4. juni 1985

Arbejdsministeriet
Laksegade 19
1063 København K

Som svar på arbejdsministeriets skrivelse af 30. maj 1985 vedrørende hovedorganisationernes vurdering af forslag til lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige (L 109) og forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (L 110) skal det herved meddeles, at de tre hovedorganisationer i skrivelse af 28. maj d.å. til folketingets arbejdsmarkedspolitiske udvalg fremsendte en sådan vurdering.

Til orientering vedlægges et eksemplar af skrivelserne.

Med venlig hilsen
Preben Buchholt